

Vergaderjaar 2017–2018

**25 847**

## **Evaluatie Wet voorzieningen gehandicapten**

**Nr. 135**

### **BRIEF VAN DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 23 augustus 2018

Op 26 juni 2018 heeft u mijn ambtsgeenoot van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (hierna: VWS) een brief doorgestuurd over de toepassing van de Regeling met betrekking tot de gehandicaptenparkeerkaart (hierna: de Regeling)<sup>1</sup> en gevraagd om een reactie op deze brief. Mede namens de Minister van VWS stuur ik u hierbij de gevraagde reactie.

De gehandicaptenparkeerkaart (GPK) draagt er toe bij dat mensen met een handicap zelfstandig mobiel kunnen zijn, zodat zij kunnen deelnemen aan het sociaal en economisch verkeer. Dat vind ik belangrijk; daarom moet het uitgangspunt natuurlijk zijn dat de aanvraag voor een GPK niet onnodig wordt bemoeilijkt. Tegelijk is het belangrijk dat een GPK wordt verstrekt aan diegenen die hier daadwerkelijk recht op hebben. Vandaar de noodzaak van een zorgvuldige beoordeling van de aanvraag door een arts om vast te stellen of iemand aan de criteria van deze Regeling voldoet. Laat ik voorop stellen dat ik als Minister niet in individuele afwegingen kan en wil treden. De beoordeling of een GPK in een individuele zaak kan worden afgegeven, komt toe aan de gemeente. Dat neemt evenwel niet weg dat ik in algemene zin de Regeling Gehandicaptenparkeerkaart nader kan toelichten, in het bijzonder het belang van het geneeskundig onderzoek.

Zoals ik heb geschreven in reactie op Kamervragen<sup>2</sup> van het lid Hijink (SP) over parkeerregels- en kosten voor mensen met een beperking, ligt het niet voor de hand op voorhand te voorzien in een uitzondering voor personen die reeds in een ander kader zijn gekeurd omdat elk medisch onderzoek gericht is op het beoordelen van specifieke criteria. Aanpassing van de Regeling in die zin ligt dan ook niet voor de hand. Wel is het zo dat als eerder een medische keuring heeft plaatsgevonden specifiek met het

<sup>1</sup> <http://wetten.overheid.nl/BWBR0012625/2013-01-01>

<sup>2</sup> Aangangsel Handelingen II 2017/18, nr. 2677

oog op de afgifte van de GPK, en de situatie van betrokkene sindsdien niet is gewijzigd, de gemeente kan besluiten om in dit geval een nieuw medisch onderzoek achterwege te laten bij de beoordeling van de verlengingsaanvraag.

Niettemin kunnen er soms ook situaties zijn waarin het kan voorkomen dat informatie uit een eerder geneeskundig onderzoek in een ander kader, eveneens relevant is voor de eerste beoordeling of iemand voldoet aan de criteria voor een GPK, bijvoorbeeld medische gegevens waarover de gemeente beschikt in het kader van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning. Het blijft in dit geval primair aan een arts om deze medische gegevens te beoordelen in het licht van de specifieke criteria van de Regeling. Evenwel kan ik me voorstellen dat dit wel invloed heeft op de vorm van het geneeskundig onderzoek in dit kader, bijvoorbeeld de noodzaak om al dan niet in persoon te verschijnen, en de kosten die daar vervolgens mee gepaard gaan. Het is aan gemeenten om te beoordelen of, en op welke wijze dat vorm kan krijgen, waar nodig in samenspraak met de keurende instantie. Dit is een punt dat mijn ambtsgenoot van VWS onder de aandacht heeft gebracht van de VNG, aanvullend op de andere punten (kosten GPK en verschil in beleid) die al eerder zijn aangekaart bij de VNG, met de vraag om te kijken hoe hier op een pragmatische manier mee om kan worden gegaan.

De Minister van Infrastructuur en Waterstaat,  
C. van Nieuwenhuizen Wijbenga